

Uchwała Nr XIII/63/2015
Rady Miasta Obrzycko
z dnia 29 grudnia 2015 r.

w sprawie: przyjęcia Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Mieście Obrzycko.

Na podstawie art. 1, 8 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.594, ze zm.) oraz art. 2 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (t.j. Dz. U. z 2015, nr 180, poz. 1493 z późn. zm.), Rada Miasta Obrzycko uchwała, co następuje:

§1. Przyjmuje się Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Mieście Obrzycko, stanowiący załącznik Nr 1 do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Obrzycko.

§3. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

§4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIASTA OBRZYCKO

Ewa Huet
Ewa Huet

RADA MIASTA OBRZYCKO
64-520 OBRZYCKO
woj. wielkopolskie

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr XIII/63/2015
Rady Miasta Obrzycko
z dnia 29 grudnia 2015r.

*Program
Przeciwdziałania Przemocy
w Rodzinie
oraz Ochrony Ofiar Przemocy
w Rodzinie
w Mieście Obrzycko*

SPIS TREŚCI:

- I.** Wstęp.
- II.** Przemoc w rodzinie – podstawy prawne.
- III.** Konsekwencje doświadczania przemocy.
- IV.** Przemoc w rodzinie – dane statystyczne.
- V.** Schemat funkcjonalny programu.
- VI.** Wskaźniki realizacji programu.
- VII.** Podsumowanie.

I. WSTĘP:

Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie jest realizacją art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493 ze zm.) zgodnie, z którym do zadań własnych gminy należy „opracowywanie i realizowanie programów przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar przemocy w rodzinie”.

Głównym celem programu jest dążenie do ograniczania skali i skutków przemocy domowej na terenie Miasta Obrzycko.

Program zakłada podejmowanie działań chroniących ofiary przemocy, jak też edukację osób stosujących przemoc przez służby i instytucje publiczne oraz organizacje pozarządowe.

W programie zawarto podstawowe informacje dotyczące zjawiska przemocy w rodzinie, istotne przy planowaniu działań w zakresie zapobiegania i zwalczania przemocy.

Cele i zadania programu, zostały sformułowane na poziomie ogólnym, umożliwiającym ich rozwinięcie i uszczegółowienie, adekwatnie do aktualnych potrzeb lokalnych. Zakładając, że niniejszy program będzie stanowił wspólny plan działań instytucji i organizacji zobowiązanych do podejmowania działań na rzecz zapobiegania i zwalczania przemocy w rodzinie, wówczas przyczyni się on do usprawnienia lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy oraz ograniczenia zjawiska przemocy a tym samym poprawy kondycji obrzyckich rodzin.

Ilekoć dalej jest mowa o:

Przemocy – oznacza to przemoc w rodzinie.

Programie – oznacza to gminny program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie, Ustawie - oznacza to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493, ze zm).

Podmioty „N.K.” - oznacza to podmioty biorące udział w procedurze „Niebieskiej Karty” (pracownik socjalny, policjant, przedstawiciel ochrony zdrowia, przedstawiciel oświaty i komisji rozwiązywania problemów alkoholowych).

II. PRZEMOC W RODZINIE – PODSTAWY TEORETYCZNE:

Rodzina i dom rodzinny utożsamiane są z bezpiecznym schronieniem przed wszelkim złem świata zewnętrznego, jednak dla wielu osób są miejscem cierpienia, poniżenia, lęku i rozpacz.

Termin „**przemoc w rodzinie**” określa wszelkie odmiany złego traktowania tych członków rodziny, którzy nie są w stanie skutecznie się bronić.

Rada Europy zdefiniowała przemoc domową jako każde działanie lub zaniechanie, które zagraża życiu, cielesnej i psychicznej integralności lub wolności innego członka tej samej rodziny bądź poważnie szkodzi rozwojowi jego osobowości.

Przemoc dotyka wszystkich członków rodziny, niezależnie od wieku i płci, czy warstw społecznych.

Może być zarówno skutkiem jak i przyczyną dysfunkcji w rodzinie, ale zawsze jest zachowaniem negatywnym o dużej szkodliwości społecznej.

Uważa się, że statystyki policyjne oraz inne oficjalne źródła nie odzwierciedlają skali zjawiska przemocy.

Sprawcy przemocy są bezwzględni, zniewalają swe ofiary stosując wobec nich groźby i demonstracje swej siły. Ofiary natomiast są zwykle bierne, cechuje je poczucie winy i przypisywanie sobie odpowiedzialności za akty przemocy. Ważnym jest, aby sprawca przemocy otrzymał konkretny sygnał, że przemoc w rodzinie jest przestępstwem, nietolerowanym przez prawo, a ofiara nie czuła się bezradna i pozostawiana sama sobie.

Przemoc w rodzinie – jest zamierzonym i wykorzystującym przewagę siły, działaniem lub zaprzestaniem działania skierowanym przeciw członkowi rodziny, które narusza jego prawa i dobra osobiste, powodując cierpienia i szkody.

Przemoc w rodzinie charakteryzuje się tym, że jest intencjonalna, działania sprawcy są zamierzone i mają na celu kontrolowanie i podporządkowanie ofiary. Siły są nierówne, więc w relacji jedna ze stron ma przewagę nad drugą. Sprawca narusza prawa i dobra osobiste, wykorzystuje swoją przewagę i narusza podstawowe prawa ofiary, tj. godności, szacunku i nietykalności fizycznej.

Przemoc w rodzinie jest doświadczeniem traumatycznym, którego skutkiem są zarówno bezpośrednie szkody na zdrowiu psychicznym i fizycznym, jak i poważnie, długotrwałe problemy ujawniające się w życiu dorosłym, jako konsekwencje przemocy doświadczonej w dzieciństwie.

Szerszy obraz zjawiska przemocy domowej w kraju wyłania się z badań przeprowadzonych w październiku 2007 roku przez TNS OBOP na zlecenie Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej pn. *„Polacy wobec zjawiska przemocy w rodzinie oraz opinie ofiar, sprawców i świadków o występowaniu i okolicznościach występowania przemocy w rodzinie”*. Wynika z nich m.in., że:

- przemoc w rodzinie jest zjawiskiem dostrzeganym w polskim społeczeństwie; dotyczy ono średnio około połowy rodzin,
- znaczna część społeczeństwa uważa za normalne podczas kłótni w rodzinie obrażanie i wyzwiska (24%) oraz szarpanie i popychanie (18%),
- znaczny odsetek, bo prawie dwie trzecie Polaków (64%), zna w swoim otoczeniu (sąsiedztwie) rodziny dotknięte problemem przemocy,
- najczęściej dostrzeganymi formami przemocy są przemoc psychiczna (52%) i fizyczna (44%), w mniejszym stopniu ekonomiczna (26%) i seksualna (9%),
- kiedykolwiek jakiegokolwiek formy przemocy od członka rodziny doświadczył więcej niż co trzeci Polak (36%); większość z nich było ofiarami przemocy co najwyżej kilkukrotnie i wcześniej niż przed 12 miesiącami,
- przemoc wobec dzieci jest zjawiskiem występującym stosunkowo często (14% respondentów żyje w gospodarstwie, w którym ofiarą przemocy było dziecko),
- spożywanie alkoholu ma duży wpływ na występowanie przemocy w rodzinach; 46% ofiar – niezależnie od rodzaju przemocy – stwierdziło, że przynajmniej raz sprawca był w momencie zdarzenia pod wpływem alkoholu.

Przytaczając powyższe dane, należy pamiętać, że przemoc w rodzinie wiąże się z lękiem ofiar i świadków przed ujawnianiem takich przypadków, w związku, z czym przedstawione informacje mogą nie w pełni odzwierciedlać rzeczywistą skalę tego zjawiska.

Przemoc w rodzinie jest:

- zjawiskiem wynikającym z działania człowieka (działanie lub zaniechanie działań jest dokonywane przez jednego członka rodziny przeciwko pozostałym),
- intencjonalna, zmierza do osiągnięcia jakiegoś celu,
- wykorzystuje przewagę sił, uniemożliwiając samoobronę i opiera się na władzy i kontroli,
- narusza prawa i dobra osobiste krzywdzonego członka rodziny,
- powoduje szkody na zdrowiu fizycznym, psychicznym oraz cierpienie i krzywdę moralne u osób, których dotyka.

Rodzaje i formy przemocy w rodzinie:

RODZAJ PRZEMOCY	FORMY PRZEMOCY
Przemoc fizyczna	Popychanie, kopanie, duszenie, bicie, policzkowanie, obezwładnianie, nieudzielanie pomocy, porzucenie, używanie broni, ograniczanie snu i jedzenia, itp.
Przemoc psychiczna	Poniżanie, narzucanie poglądów, kontrolowanie, ograniczanie kontaktów społecznych, zawstydzanie, zastraszanie, szantaż, wyśmiewanie, wmawianie zaburzeń psychicznych, itp.
Przemoc ekonomiczna	Zaniedbywanie potrzeb materialnych rodziny, odbieranie pieniędzy, uniemożliwianie podjęcia pracy, itp.
Przemoc seksualna	Zmuszanie do pożycia seksualnego, wymuszanie nieakceptowanych zachowań seksualnych, gwałt, krytyka zachowań seksualnych, sadystyczne formy współżycia seksualnego, itp.

Przemoc dzieli się również na:

GORĄCĄ – naładowaną furią, złością, gniewem, pełną ekspresji,

CHŁODNĄ – bez gniewu, z premedytacją, uporządkowaną, mogą jej przyświecać pozytywne cele tj. przekonania, filozofia, wiara, itp.

Przemoc przebiega w cyklu, w którym wyodrębnia się na trzy fazy:

1. **FAZA NARASTAJĄCEGO NAPIĘCIA** – w zachowaniu sprawcy pojawia się napięcie, złość, poirytowanie; prowokuje awantury, traci panowanie nad swoimi emocjami; sięga po alkohol lub inne środki odurzające. Ofiara przemocy uspakaja, spełnia zachcianki, stara się jak najlepiej wywiązywać ze swoich obowiązków, przeprosza, stara się poprawić humor sprawcy, doświadcza dolegliwości psychosomatycznych; prowokuje awanturę.

2. **FAZA GWAŁTOWNEJ PRZEMOCY** – sprawca staje się gwałtowny, wpada w szał, wyładowuje się dokonując aktów przemocy wobec ofiary. Ofiara uspokaja, usiłuje się bronić, jest bezradna; po akcie przemocy jest w szoku, odczuwa wstyd, upokorzenie,

przeżalenie; staje się apatyczna, traci ochotę do życia, odczuwa złość i bezradność.

3. FAZA MIODOWEGO MIESIĄCA – sprawca przemocy przeprosza, okazuje skruchę, żałuje, obiecuje poprawę, usiłuje tłumaczyć swoje zachowanie, zapewnia, że więcej tego nie zrobi; dba o ofiarę, spędza z nią czas, kupuje kwiaty, prezenty. Ofiara przemocy zaczyna wierzyć w przemianę sprawcy; czuje się kochana, odczuwa bliskość, jest pełna nadziei.

Po okresie miodowego miesiąca cykl ten się powtarza.

Przemoc w rodzinie może być kontrolowana wyłącznie w sytuacji, gdy osoby zajmujące się tym problemem współpracują ze sobą, skutecznie wykorzystując potencjał środowiska lokalnego, w tym instytucje działające na ich terenie.

W 2005 roku weszła w życie ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Zakłada ona zwiększenie skuteczności, inicjowanie nowych i wspieranie podejmowanych już działań w zakresie rozwiązywania problemu przemocy. Ustawodawca obowiązek ochrony rodziny przed przemocą nakłada głównie na samorząd gminny i powiatowy, kładąc szczególny nacisk na:

- tworzenie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- opracowywanie i realizację programów ochrony ofiar przemocy w rodzinie,
- prowadzenie ośrodków wsparcia,
- tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

III. KONSEKWENCJE DOŚWIADCZANIA PRZEMOCY:

Konsekwencje doświadczania przemocy przez osoby dorosłe:

U osób poddawanych długotrwałej przemocy występują poważne problemy psychiczne i fizyczne.

Dla najczęstszych objawów będących skutkami przemocy należą: poważne obrażenia ciała, wzrost częstości chorób somatycznych związanych ze stresem (ból głowy, żołądka, w krzyżu lub w stawach oraz inne dolegliwości) przygnębienie, smutek, obojętność, popadanie w depresję, niepokój, niekontrolowane wybuchy płaczu, śmiechu czy agresji, zmienność decyzji i nastrojów, niepewność, stany lękowe, w tym lęk przed bliskością, nieufność, poczucie zagrożenia, niska samoocena, kłopoty z zasypianiem, koszmary nocne, kłopoty z koncentracją, zwiększone spożycie środków psychoaktywnych, zaprzeczenie, obwinianie się, bezradność, adaptacja do przemocy.

Ofiary często zachowują się niezrozumiale, niejednokrotnie zmieniają zdanie i wycofują zawiadomienie o przestępstwie, bronią sprawcy. Zachowania te są w psychologii tłumaczone najczęściej występowaniem wyuczonych bezradności, zjawiska „prania mózgu”, czy stresu pourazowego. Wycofanie się z aktywnych działań, służących zmianie sytuacji i wyjściu z przemocy może wynikać z przekonania o bezskuteczności

działań, popartego wcześniejszymi doświadczeniami. Bierność i rezygnacja są również często wynikiem technik manipulacyjnych, jakim ofiara była poddawane ze strony sprawcy, technik mających utrwalić w niej niską samoocenę i wzbudzić poczucie winy.

Konsekwencje doświadczania przemocy przez dzieci:

Na szczególne konsekwencje zachowań przemocowych narażone są dzieci. Często są one bezpośrednimi ofiarami lub/i świadkami przemocy w rodzinie. Obok obrażeń cielesnych przemoc domowa powoduje, że dziecko żyje w poczuciu ciągłego strachu i zagrożenia, pozbawione miłości, zaufania i bezpieczeństwa. Niezaspokojenie tych podstawowych potrzeb wpływa na dalszy rozwój dziecka i jest przyczyną wielu schorzeń psychosomatycznych. Dzieci będące ofiarami wykorzystywania seksualnego wykazują wysoki poziom depresji, poczucie osamotnienia, myśli samobójcze, zaburzenia snu, nadpobudliwość, agresję, obniżenie samooceny i poczucie bezwartowości. Maltretowanie psychiczne niekorzystnie wpływa na rozwój dziecka.

Może prowadzić do nieprzystosowania interpersonalnego (brak poczucia bezpieczeństwa, niski poziom kompetencji społecznych, trudności w kontaktach z rówieśnikami), deficytów intelektualnych (deficyty w zakresie możliwości poznawczych, rozwiązywaniu konfliktów i kreatywności), problemów afektywno-behawioralnych (agresja, samoponiżanie, lęk, wstyd i poczucie winy, wrogość i gniew, pesymizm i negatywizm). Skutki przemocy pojawiające się podczas trwania zachowań przemocowych są zaledwie początkiem destrukcyjnego wpływu przemocy domowej. Konsekwencje przemocy ujawniają się często po długim czasie, kiedy dziecko dorasta, lub w jego dorosłym życiu.

Odroczone skutki przemocy objawiają się w postaci różnych form niedostosowania społecznego. Trudności w nauce, wagarowanie, ucieczki z domu, udział w nieformalnych młodzieżowych grupach przestępczych, wysoki poziom agresji, nadużywanie alkoholu, czy branie narkotyków to tylko niektóre ze sposobów ucieczki od problemów przemocy w rodzinie. Doświadczenie przemocy w rodzinie ma wpływ na całe dorosłe życie.

Ofiary przemocy, zwłaszcza seksualnej, mają problemy z nawiązywaniem i utrzymaniem satysfakcjonujących relacji z innymi osobami. Ponadto, zachowania przemocowe są dziedziczone i powielane. Młodzi chłopcy wychowujący się w rodzinach, gdzie mężczyzna znęca się nad kobietą, uczą się agresji wobec kobiet, dziewczynki zaś postrzegają bicie, maltretowanie i wykorzystywanie jako elementy wpisane w rolę kobiety. Doświadczenie przemocy w dzieciństwie podwyższa ryzyko, że krzywdzone dzieci same staną się krzywdzącymi rodzicami.

Spoleczne konsekwencje przemocy w rodzinie:

Przemoc zagraża życiu, niesie ze sobą cierpienie fizyczne, rany, siniaki, ale przede wszystkim powoduje niewyobrażalne wielkie szkody psychiczne u ofiar, które najczęściej przez lata doświadczają znęcania się, wykorzystywania lub zaniedbania. Przemoc domowa to także poważny problem społeczny.

Destrukcyjna siła niszczy cały system rodziny, rozsadza go od środka, odbiera poczucie bezpieczeństwa i możliwość prawidłowego rozwoju najmłodszym członkom rodziny. Niesie ze sobą ryzyko dziedziczenia przez dzieci zachowań przemocowych i powielania ich w życiu dorosłym. Niezwalczona przemoc przybiera na sile, utrwała się i eskaluje niosąc negatywne konsekwencje dla uwikłanych w nią rodzin i dla całego społeczeństwa. Niezbędne jest, zatem podejmowanie planowych działań mających na celu zapobieganie

i zwalczanie przemocy w rodzinie, działań wpisanych w tworzenie i rozwijanie systemu przeciwdziałania przemocy, którego zasadniczymi elementami są specjalistyczne instytucje i profesjonaliści niosący pomoc osobom dotkniętym przemocą domową.

IV. PRZEMOC W RODZINIE – DANE STATYSTYCZNE:

Przemoc w rodzinie jest problemem, którego skalę jest bardzo trudno oszacować. Badania przeprowadzone przez Centrum Badania Opinii Społecznych w 2009 roku na temat „Przemoc i konflikty w domu” pokazują, że:

- Większość ludzi, którzy doświadczyli przemocy w domu, padła jej ofiarą wielokrotnie.
- Kobiety były ofiarami przemocy w domu częściej niż mężczyźni.
- Ofiarom przemocy łatwiej jest podawać przykłady osób pokrzywdzonych, niż mówić o własnych doświadczeniach.
- Jedna trzecia badanych kobiet deklaruje, że zna przynajmniej jedną kobietę - ofiarę przemocy swojego partnera.
- Ponad połowa osób, którym zdarzyło się być ofiarą, przyznaje się do aktów agresji. - Jedna piąta rodziców wychowujących dzieci poniżej 19 roku życia przyznaje, że czasem je bije lub biła (treść pytania dotyczyła tzw. mocnego bicia). Przyjmuje się, że zjawisko to może być nieoszacowane, gdyż społeczna presja mogła wpłynąć na ukrycie przez rodziców przemocy wobec dzieci. Jest to tym bardziej zastanawiające, że w stosunku do badań z roku 1998 grupa rodziców przyznających się do bicia dzieci spadła znacząco, tj. z 37% w 1998r., 22% w 2005r., do 19% w 2009 r. W pewnym stopniu jest to efekt zmieniających się metod wychowawczych, ale i rosnącej ostrożności w deklaracjach.
- Ubóstwo, brak środków finansowych, niezaspokojenie potrzeb materialnych i nadużywanie alkoholu to najważniejsze przyczyny konfliktów i agresji ze strony domowników.
- Z innych badań CBOS wynika, że w Polsce przemoc w rodzinie jest rozpowszechniona w podobnym stopniu jak w innych krajach Europy Środkowej.

V. SCHEMAT FUNKCJONALNY PROGRAMU:

Cele programu:

1. Zwiększenie w środowisku lokalnym dostępności i skuteczności pomocy dla osób uwikłanych w przemoc.
2. Podnoszenie kompetencji lokalnych służb działających w obszarze przemocy domowej.
3. Zwiększanie wrażliwości społecznej wobec zjawiska przemocy w rodzinie.
4. Prowadzenie pracy socjalnej z rodzinami, w których stosowana jest przemoc.
5. Prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez podejmowanie działań edukacyjnych.
6. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej.
7. Prowadzenie wśród dzieci i młodzieży profilaktyki przemocy i agresji.

- Przygotowanie odpowiednich materiałów informacyjno-edukacyjnych na temat infrastruktury placówek pomocowych.

Założenia nadrzędne programu:

- Za przemoc zawsze odpowiedzialny jest sprawca, bez względu na to, co zrobiła ofiara. Najważniejsze jest bezpieczeństwo ofiary.
- Nie ma żadnego uzasadnienia ani usprawiedliwienia przemocy.
- Podstawowym zadaniem jest zatrzymanie przemocy, bez tego pomoc jest nieskuteczna. Zrozumiałe i dopuszczalne są wahania i niekonsekwencje w zachowaniu i decyzjach ofiary, gdyż jest to jeden z objawów doznanych urazów.
- Nikt nie ma prawa stosować przemocy wobec drugiego człowieka.
- W przeciwdziałaniu przemocy należy pamiętać o sprawcach, proponując im formy pomocy, które poprzez zmianę ich postaw i zachowań, w sposób trwały powstrzymają akta przemocy.

Poziomy program:

PROFILAKTYKA	WSPARCIE	INTERWENCJA
<ol style="list-style-type: none"> Działania diagnozujące. Działania informacyjne. Działania edukacyjne. 	<ol style="list-style-type: none"> Działania korekcyjno-edukacyjne dla osób stosujących przemoc. Działania terapeutyczne dla osób doznających przemocy. 	<ol style="list-style-type: none"> Działania pomocowe dla osób doznających przemocy. Działania interwencyjne kierowane do osób stosujących przemoc.

CZYNNIKI GWARANTUJĄCE WŁAŚCIWĄ REALIZACJĘ PROGRAMU:

- Poparcie działań i współpraca z samorządem Miasta.
- Dobra znajomość środowiska przez pracowników socjalnych.
- Kompleksowa współpraca służb i instytucji na terenie Miasta Obrzycko.
- Otwartość i chęć współpracy specjalistów.
- Silne więzi rodzinne, chęć zmiany i wyjścia z kryzysu.

PRZEWIDYWANE EFEKTY REALIZACJI PROGRAMU:

- Zmiana postaw społecznych wobec zjawiska przemocy w rodzinie.
- Spadek liczby przypadków przemocy w rodzinie.

- Udzielanie profesjonalnej pomocy ofiarom przemocy w rodzinie.
- Usprawnianie systemu pomocy rodzinom dotkniętych przemocą.
- Zwiększenie zaangażowania społeczności w sprawy przeciwdziałania przemocy.
- Niwelowanie skutków zjawiska przemocy.
- Zwiększenie świadomości dzieci i młodzieży dotyczących zagrożeń płynących z uzależnienia występującego problemu.
- Zmniejszenie skali występujących w rodzinach dysfunkcji, wynikających z przemocy.

VI. WSKAŹNIKI REALIZACJI PROGRAMU:

1. Liczba „Niebieskich Kart” w Mieście Obrzycko;
2. Liczba interwencji w sprawach przemocy;
3. Liczba udzielonych usług psychologicznych i socjalnych w związku z przemocą;
4. Liczba ofiar przemocy korzystających z systemu wsparcia;
5. Liczba osób objętych edukacją na temat zjawiska przemocy w rodzinie;
6. Liczba i wykaz instytucji, służb, organizacji i środowisk czynnie zaangażowanych w Program;

Zakłada się, że w oparciu o wyżej wymienione wskaźniki, monitoring realizacji Programu prowadzić będą wszystkie służby, które w zakresie swoich kompetencji realizują zadania związane z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie oraz podmioty i organizacje, którym takie zadania zalecono do realizacji na podstawie stosowanych umów.

VII. PODSUMOWANIE:

CEL GŁÓWNY:

Przeciwdziałanie zjawisku przemocy w rodzinie w Mieście Obrzycko, zapewnienie ochrony jej ofiarom oraz skuteczne oddziaływanie na jej sprawców.

PROGNOZOWANE EFEKTY:

1. Zwiększenie dostępności pomocy dla ofiar przemocy w Miasto Obrzycko.
2. Spadek liczby przypadków przemocy w rodzinie, w tym spadek liczby rodzin, w których podejmowano interwencje wielokrotnie.
3. Pogłębianie wiedzy społeczności lokalnej na temat zjawiska przemocy domowej – stała edukacja.
4. Zmniejszenie poczucia bezradności ofiar przemocy.

„Świat nie zostaje zniszczony przez ludzi czyniących zło, lecz przez tych, którzy się temu złu przypatrują i nic nie robią”

Albert Einstein

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIASTA OBRZYCKO 10
Ewa Huet
Ewa Huet